

## ПРЕДСТАВКИТЕ КАТО МАРКЕРИ НА ДЕТЕРМИНАЦИЯ

**Йорданка Велкова**

*Софийски университет „Св. Климент Охридски“*

### PREFIXES AS MARKERS OF DETERMINATION

**Yordanka Velkova**

*Sofia University „St Kliment Ohridski“*

**Abstract.** The study examines the relationship between the kind of action (Aktionsart) as a semantic-and-derivational category and the means for lexical-and-grammar determination of nouns. The analysis focuses mainly on perfective verbs with the prefixes *iz-*, *o-* and *na-* in the Bulgarian language and the question of the obligatory grammar or lexical determination of nouns following all prefixed verbs prefixes of which have the semantics of resultativity and spread of the action over the whole surface of a given object or over all the objects denoted by the noun.

**Keywords:** kind of action, lexical-and-grammar determinators, prefixed *iz-*, *na-*, *o-* verbs, resultativity, scope of action

#### 1. Цел, задачи, ексцерпирани източници

Настоящият текст си поставя за цел да разгледа отношението между начина на глаголното действие и детерминацията при имената. Обект на изследване са транзитивни префигирани глаголи с представки *из-*, *на-*, *о-*, след които името, означаващо обекта на глаголно действие, е задължително определено (детерминирано): *префигиран глагол + детерминиран обект*. Задачите на изследването са: 1) да се докаже че начинът на глаголното действие дава указание за това какви да са лексикално-граматическите характеристики на референта на името в именната фраза; 2) да се уточни на каква семантична дефиниция трябва да отговаря представката, за да бъде задължителна детерминацията на обекта; 3) да се посочат начините на глаголното действие, които имат отношение към категорията детерминация; 4) да се предложи списък на глаголи с представки *из-*, *на-*, *от-*, след които обектът е задължително определен<sup>1</sup>.

Списъкът с глаголи е изготвен въз основа на *Официалния правописен речник на българския език* (БАН 2012) и изследването на Калина Иванова *Начини на глаголното*

---

<sup>1</sup> Тук и по-нататък в изложение под определен/детерминиран (конкретизиран) обект ще се разбира лексикално или граматически определен обект.

действие в съвременния български език (Иванова/Ivanova 1974). При колебание дали някои глаголи изискват детерминиран обект, или допускат съчетаване с обект, маркиран с нулев определителен член, сме използвали примери от Българския национален корпус.

## 2. Защо точно тази група глаголи?

Когато категориите вид и време се преподават на чуждестранни студенти, много често се обръща внимание на случаи като *них бира*, но *изних една бира* (\**изних бира*); *ядох сандвич*, но *изядох един сандвич* (\**изядох сандвич*) и т.н. Тези примери са неизбежни, тъй като глаголите *ям/изям* и *пия/изпия* са важна част от ежедневната лексика и съответно езикова практика. Най-често се срещат в граматически задачи от типа:

*Complete the answers, following the patterns shown in the example.*

*Example: Често ли пиеш бира? – Не, но вчера изних една.*

*1. Георги и Петре, често ли пиете бира? – Не, но вчера ..... една<sup>2</sup>.*

Обикновено подобни граматически задачи са началото на дълга дискусия с въпроси от типа: Защо може да се каже *них бира*, но не може да се каже *изних бира*; Защо след глаголи като *изпия* трябва задължително да включим лексикални или граматически маркери за определеност<sup>3</sup> към именната група, например: *изних една бира/една бутилка бира/неговата бира/бирата си/белгийската бира/много бира/всичката бира/повечето бира* и т.н.? Същите въпроси се появяват и при изучаването на глаголите *ям* и *изям*, *пуша* и *изпуша*.

Тези примери бяха причина да проверим дали има и други глаголи, които изискват детерминиран обект и кои са те. Оказа, че списъкът е дълъг и съвсем не се изчерпва с ежедневните *изпия*, *изям* и *изпуша*.

## 3. За именната детерминация

В работата се приема схващането, че семантиката на детерминацията при именната не може да бъде описана извън теорията за референцията (Лакова, Гаргов/Lakova, Gargov 1998, Ницолова/Nitsolova 2008, Маровска/Marovska 2013, Зидарова/Zidarova 2018). Детерминацията се разглежда като „сложно семантично-прагматично явление, чието значение се проектира не само върху значението на именната група, но и върху значението на цялото изречение“ (Ницолова/Nitsolova 2008: 85). Целта на работата тук обаче не е да прави преглед на всички теоретични постановки върху именната детерминация<sup>4</sup>. Ще обърнем внимание само на изследвания, в които се поставя, директно

---

<sup>2</sup> Примерът е от учебника *Colloquial Bulgarian* (Ra Hauge, Tisheva 1994: 142).

<sup>3</sup> Подробен списък на възможните лексикални и граматически детерминатори вж. при Ra Hauge 1977 и Ницолова/Nitsolova 2008.

<sup>4</sup> Вж. подробни прегледи при Буров/Burov 2004, Куцаров/Kutsarov 2007, Ницолова/Nitsolova 2008, Зидарова/Zidarova 2018.

или не, въпросът за задължителните лексикално-граматически характеристики на обекта на действие след глаголи от типа *изям, изпия, изпуша*. Тези глаголи не са изследвани подробно като самостоятелна група. Обикновено намират място в езиковедски трудове, посветени на категорията вид при глаголите и/или определеност при имената.

Описвайки подробно категорията определеност при имената, С. Стоянов обособява като *особени случаи* глаголи, при които съществителното име в служба на пряко допълнение е винаги членувано: *да обера нещо – Обрахме ябълките (всичките), (\*обрахме ябълки<sup>5</sup>); да ожъна нещо – Ожънахме житото (\*ожънахме жито); да допиша нещо – Вчера дописах доклада, -отчета (\*дописах доклад); да доям нещо: Доядохме хляба, -готвеното. (\*доядох хляб)* (Стоянов/Stoyanov 1980: 48). Според автора в такива случаи става дума за глаголно управление на членуваната форма на съществителното като пряко допълнение, която показва „зависимостта на определената или неопределената форма на съществителното пряко допълнение от лексикалното значение на глагола-сказуемо“ (Стоянов/Stoyanov, пак там: 47). Тук ще се съгласим с обяснението на автора, но с уточнението, че задължителната определеност на името след такива глаголи зависи не толкова от семантиката на основния (непрефигиран) глагол, колкото от представката и нюансите в значението на глагола, които тя внася – въпрос, на който ще обърнем специално внимание в т. 4 и т. 5.

В изследванията си върху глаголният вид и време В. Станков (Станков/Stankov 1969, 1980, 1998) също обръща внимание на случаи от типа *изям (нещо)*, сравнявайки *Той яде ябълка (чете стихотворение)* с *Той изяде една ябълка и стана (\*Той изяде ябълка); Вчера той прочете едно стихотворение (\*Той прочете стихотворение)* (Станков/Stankov 1984: 136). За разлика от Стоянов, Станков обяснява тези случаи с влиянието на свършения вид и по-точно на неговата конкретизираща функция, подкрепяйки схващането си, че „свършеният вид, пределният начин на действие, аористът и футурумът – като конкретизиращи фактори – подпомагат изявата на конкретна неопределеност“ (Станков/Stankov 1984: 135–136).

К. Чакърова също отделя заслужено внимание на примери като *той пи кафе (\*той изпи кафе)* и *ядох ябълка (\*изядох ябълка)*, като коментира задължителното място на подобни случаи в учебниците по български език като чужд. Чакърова уместно подчертава, че при такива глаголи „допълнението може да бъде конкретизирано от граматични и лексикални маркери за определеност (конкретност) на изреченските обекти, както и от количествени изрази от типа *изведнъж, един път, еднократно* и др.“ (Чакърова/Chakarova 2015: 886).

Подобна тенденцията забелязва и М. Стамболиева в изследването си върху глаголният вид в съпоставителен план (между български и английски). Тя отбелязва, че в

<sup>5</sup> Тук Стоянов прави важното уточнение, че когато става дума за дървото, а не за плода, са възможни и нечленувани форми на преките допълнения: *Обрахме ябълка (а не круша), Децата обрули слива на съседите* (Стоянов/Stoyanov 1980: 48).

българския език „някои перфективи изискват именната фраза да съдържа квантификатор или детерминатор“, разглеждайки случаи като *Какво прави вчера? – Пях. / \*Изпя или Децата изкуниха играчките*. (Стамболиева/Stambolieva 2008: 57).

На подобна зависимост обръща внимание и К. Кабакчиев, който, следвайки научните постановки на Х. Веркюйл (Verkuyl 1989, 1993), свързани с категорията вид, смята, че определителният член в българския език може да изрази значенията на категорията вид (Kabakchiev 1984).

#### 4. Въпроси и хипотези

Анализът на случаи като *изпих кафето* съвсем логично поставя въпросите: Защо след такива глаголи съществителното име не може да бъде с нулев член? Кой е факторът, който определя това? Видът, начинът на глаголното действие, глаголното време или контекстът са от ключово значение? Хипотезата ни е, че начинът на глаголното действие дава инструкция за задължителната лексикална или граматическа определеност на обекта при някои глаголи, при които представката изразява резултативност и/или обхватност на глаголното действие. Разбира се, от значение е и ролята на свършения вид като силен конкретизиращ фактор, както и семантиката на основния глагол – тя трябва да позволява действието да изрази първо пределност, после конкретност и накрая обхватност, за да стане възможно разпространението му върху цялостната повърхност на един предмет или върху всички предмети от даден клас.

#### 5. Списък с глаголи

В тази част на работата ще предложим списък с глаголи от типа *префигиран глагол + детерминиран обект*, като ги групираме според вида и семантиката на представката с цел да се конкретизира на каква семантичната дефиниция трябва да отговаря представката, за да може тя да „задължи“ обекта да бъде детерминиран.

##### 5.1. Глаголи с представка *из-*, които изискват детерминиран обект

Тук се включват по-голяма част от резултативните глаголи (но не всички), които отговарят на дефиницията ‘довеждам до резултат действието, разпространявам действието върху всички обекти, включени в определена област’ (резултативно-панкурсивно-дистрибутивния начин на действие)<sup>6</sup>. Резултативността в случая е необходимо, но недостатъчно условие за задължителната детерминираност на обекта<sup>7</sup>. В

---

<sup>6</sup> Тук и по-нататък в работата приемаме терминологията на К. Иванова за начините на глаголното действие в българския език (Иванова/Ivanova 1974).

<sup>7</sup> При глаголите с представка *из-*, при които представката означава само резултат, името, означаващо обекта на глаголното действие, може да бъде и с нулев определителен член, например: *изкопая* (*изкопая дупка/дупката/една дупка*); *иззидам* (*стена/стената, една стена* и т.н.); *изпека* (*баница, баницата, една баница* и т.н.).

по-нататъшни изследвания ще обърнем специално внимание на въпроса защо не всички глаголи с описаната по-горе семантика на представката се включват в списъка.

В тази група попадат общо 130 глагола. Някои от тези глаголи като полипрефигираните например рядко се откриват или изобщо липсват в Българския национален корпус, което говори за тяхната слаба фреквентност:

|           |             |              |             |
|-----------|-------------|--------------|-------------|
| избеся    | изпобия     | изпонацапам  | изпрогоня   |
| избия     | изпоблъсна  | изпоплаша    | изпродам    |
| избода    | изпобода    | изпоплескам  | изпродупча  |
| избродя   | изповържа   | изпопръсна   | изпропъдя   |
| изброя    | изпогазя    | изпопукам    | изразкопая  |
| избруля   | изпогоря    | изпоразбудя  | изразкъсам  |
| извържа   | изпограбя   | изпопръскам  | изразмесья  |
| изглозгам | изпогубя    | изпопукам    | изразнесе   |
| изграбя   | изподавя    | изпоразбудя  | изразплакна |
| изгълтам  | изподера    | изпоразкъсам | изразпръсна |
| издавя    | изподраскам | изпоразнесе  | изразровя   |
| издрусам  | изпоженя    | изпоразплача | изразсипя   |
| издуша    | изпозабравя | изпорежа     | изразтребя  |
| изжения   | изпозалея   | изпосичам    | израня      |
| изжиля    | изпозамажа  | изпосъборя   | изредя      |
| иззобя    | изпозатворя | изпотрепя    | изреша      |
| изпожиля  | изпоизбия   | изпотроша    | изръся      |
| изкастрия | изпокалям   | изпотурча    | изсека      |
| изколя    | изпокапя    | изпотъпча    | изскубя     |
| изкрада   | изпокарам   | изпоубия     | изстрижа    |
| изкроя    | изпокастрия | изпохабя     | изтровя     |
| изкупя    | изпокрада   | изпохапна    | изтребя     |
| изкълва   | изпокривя   | изпохарча    | изтрепя     |
| изкърпя   | изпокълцам  | изпоцапя     | изтроша     |
| изкърша   | изпокърпя   | изпочупя     | изтръшкам   |
| изкъсам   | изпокъртя   | изпояждам    | изтурчам    |
| изловя    | изпокъсам   | изпребия     | изтъпча     |
| излома    | изполомя    | изпревържа   | изхапя      |
| изморя    | изпольжа    | изпренеса    | изхвана     |
| измуша    | изпомацам   | изпресека    | изчупя      |
| изналя    | изпомачкам  | изприкажа    | изшия       |
| изобера   | изпонадращя | изпробера    | изщавя      |
| изоженя   | изпонадупча |              |             |

## 5.2. Глаголи с представка *о-*, които изискват детерминиран обект

Тук се обособяват две групи префигираны глаголи с различни семантични нюанси в значението на *о-*, т.е. глаголи от два различни начина на глаголно действие. Общото между двете групи е резултативният оттенък в значението на представката. Резултативността при тези глаголи е необходимо, но недостатъчно условие за задължителната детерминираност на обекта.

а) В първата група попадат повечето глаголи (с малки изключения), които отговарят на дефиницията „довеждам до резултат, разпространявам действието върху цяла-

та дефиниционна област; цялостно обхващане на обекта от действието“ (от резултативно-панкурсивния начин на действие) – общо 70 глагола:

|                      |           |            |                 |
|----------------------|-----------|------------|-----------------|
| обагря               | озобя     | опиша      | осеменя         |
| обера                | окадя     | опияня     | оскверня        |
| облагодетелствам     | окаям     | оплача     | оскубя          |
| оборя                | окепазя   | оплевя     | осмея           |
| обременя             | окисна    | оплескам   | осоля           |
| обруля               | оклеветя  | оплюскам   | оспоря          |
| овея                 | оклеймя   | оплячкосам | осрамотя        |
| овикам               | окося     | опожаря    | осъзная         |
| овлача               | окрада    | опозная    | осърбам         |
| овършея <sup>8</sup> | окрякам   | опозоря    | отопля          |
| оглася               | олапам    | опороча    | отребя          |
| одимя                | олоча     | опоскам    | охарактеризирам |
| одрусам              | омагъосам | опошля     | охуля           |
| одумам               | омая      | опростя    | оцедя           |
| ожаля                | омаскаря  | опустоша   | очаровам        |
| озаря                | омачкам   | опуша      | очепкам         |
| озвуча               | опия      | орезиля    | очистя          |
|                      |           | освирка    | очушкам         |

б) Към втората група *о*-глаголи се отнасят глаголи, които отговарят на дефиницията „довеждам действието до резултат, разпространявам действието върху цялостната повърхност на обекта“ (резултативно-циркумсивният начин на действие) – общо 37 глагола:

|          |          |          |          |
|----------|----------|----------|----------|
| обея     | олигавя  | омацам   | определя |
| обръсна  | омацам   | омета    | опримча  |
| оглозгам | омия     | омотая   | опръскам |
| одера    | омета    | опаря    | опърля   |
| огранича | опаша    | опердаша | ороня    |
| окастрия | опердаша | опетня   | оръфам   |
| окича    | олющя    | опипам   | орежа    |
| окова    | омажа    | опиша    | осветля  |
| окълцам  | омасля   | опитам   | острижа  |
|          |          |          | остържа  |

Като се имат предвид резултатите от а) и б), следва да заключим, че общият брой на глаголи с представка *о*-, които изискват детерминиран обект, е 107.

<sup>8</sup> В списъка с глаголи тук и по-нататък изключваме частни контекстуални употреби на разглежданите префигирани глаголи, при които е налице противопоставяне на два обекта. Става дума за случаи като *овършиха круша, а не слива*, при които е възможна употреба на нулев определителен член, но само защото е налице противопоставяне. Частта *овършиха круша* е невъзможна в контексти, в които няма или не се подразбира противопоставяне на обекта на глагола с някакъв друг обект, т.е. конкретизирането на обекта на противопоставяне *а не слива* е задължително.

### 5.3. Глаголи с представка *на-*, които изискват детерминиран обект

Част от глаголите (но не всички!) с представка *на-*, които отговарят на дефиницията „довеждам действието до резултат“ (общорезултативният начин на действие), изискват лексикално или граматично определен обект. За разлика от *из-* и *на-* глаголите, които разгледахме, при *о-* глаголите резултативността е необходимо и достатъчно условие за задължителната детерминираност на името. Тук се откриват общо 12 глагола:

|           |         |         |
|-----------|---------|---------|
| напиша    | намокря | нахраня |
| напечатам | напълня | наплаша |
| намачкам  | напълня | напоя   |
| налучкам  | натроша | настроя |

### 6. Как да наречем такива представки?

Наблюденията дотук показват, че разглежданите представки са част от средствата, с които се дава инструкция за това какъв да бъде референтът на именната фраза. Представките *из-*, *на-*, *о-* функционират като **словообразователни маркери на детерминация** и изразяват значенията на категорията детерминация. Всичко това ни дава основание да наречем тези представки **представки детерминатори**.

Представките детерминатори не могат да реализират значението си на резултативност и/или разпространение на действието върху дадена дефиниционна област, ако обектът на глаголното действие не е специфичен и конкретен. Обектът на глаголното действие след глаголи с такива представки е първо задължителен (**облигаторна транзитивност**) и второ – задължителният обект задължително трябва да бъде конкретизиран с лексикални или морфологични детерминатори (**облигаторна детерминация**).

### 7. Други представки маркери на детерминация

Други префигирани глаголи с представки детерминатори са:

- а) глаголи с представка *въз-*: *възнея*, *възлюбя*;
- б) глаголи с представка *до-*: *добера*, *допиша*, *доградя*, *додялам*, *дожъна*, *доиграря*, *докосна*, *домажа*, *доплата*, *допълня*, *досия*, *довлека*, *догоня*, *докарам*, *домъкна*, *доям*;
- в) глаголи с представка *над-*: *надпиша*;
- г) глаголи с представка *за-*: *забавя*, *задуша*, *закрия*, *затрупам*, *замрежа*;
- д) глаголи с представка *пре-*: *пребродя*, *преброя*, *препиша*, *претършувам*;
- е) глаголи с представка *с-*: *свържа*, *смеся*, *събирам*.

Тези глаголи ще бъдат обект на самостоятелно проучване с цел да бъде предложен относително изчерпателен списък с префигирани глаголи, които изискват обектът на глаголното действие да е задължително детерминиран.

## 8. Изводи

Изследването показва, че глаголи с представки, които отговарят на дефиницията „довеждане на действието до резултат и разпространение на действието върху цялостната повърхност на обекта или върху всички обекти“, се характеризират с **облигаторна транзитивност** и **облигаторна детерминираност** (лексикална или граматична) на обекта на глаголното действие. Представките *въз-, до-, за-, из-, на-, над-, пре, о-(об-), с-* могат да бъдат маркери на детерминация.

Общият брой *из-, о-* и *на-* глаголи, отговарящи на формулата *глагол + детерминиран обект*, е 249, от които: 130 глагола с представка *из-*; 107 глагола с представка *о-* и 12 глагола с представка *на-*.

Определителният член и лексикалните маркери за определеност (детерминаторите) подпомагат изразяването на начина на глаголното действие (на общорезултативния, резултативно-панкурсивния, резултативно-циркумсивния и резултативно-панкурсивно-дистрибутивния начин на действие). Това потвърждава отношението на зависимост между начина на глаголното действие и именната детерминация.

## Цитирана литература

- Буров 2004:** Буров, Ст. *Познанието в езика на българите. Граматично изследване на концептуалната категоризация на предметността*. Велико Търново: Фабер. (Burov, St. *Poznaniето v ezika na balgarite. Gramatichno izsledvane na kontseptualnata kategorizatsia na predmetnostta*. Veliko Tarnovo: Faber.)
- Зидарова 2018:** Зидарова, В. *Семантика и прагматика на именната детерминация в българския език*. Пловдив: Университетско издателство „П. Хилендарски“. (Zidarova, V. *Semantika i pragmatika na imennata determinatsia v balgarskia ezik*. Plovdiv: Universitetsko izdatelstvo „P. Hilendarski“.)
- Иванова 1966:** Иванова, К. *Десемантизация на глаголните представки в съвременния български книжовен език*. София: Издателство на БАН. (Ivanova, K. *Desemantizatsia na glagolnite predstavki v savremennia balgarski knizhoven ezik*. Sofia: Izdatelstvo na BAN.)
- Иванова 1974:** Иванова, К. *Начини на глаголното действие в съвременния български език*. София: Издателство на БАН. (Ivanova, K. *Nachini na glagolното deystvie v savremennia balgarski ezik*. Sofia: Izdatelstvo na BAN.)
- Кабакчиев 1984а:** Кабакчиев, К. Връзката между двувидовостта и членуването на имената в българския език. – В: *Български език* 34 (5), 423–430. (Kabakchiev, K. *Vrazkata mezhdu dvuvidovostta i chlenuvaneto na imenata v balgarskia ezik*. – V: *Balgarski ezik* 34 (5), 423–430.)
- Куцаров 2007:** Куцаров, Ив. *Теоретична граматика на българския език. Морфология*. Пловдив: Университетско издателство „П. Хилендарски“. (Kutsarov, Iv. *Teoretichna gramatika na balgarskia ezik. Morfologia*. Plovdiv: Universitetsko izdatelstvo „P. Hilendarski“.)
- Маровска 2013:** Маровска, В. *Референция и реферирание в света на езика*. Пловдив: Университетско издателство „П. Хилендарски“. (Marovska, V. *Referentsia i referirane v sveta na ezika*. Plovdiv: Universitetsko izdatelstvo „P. Hilendarski“.)
- Ницолова 2008:** Ницолова, Р. *Българска граматика. Морфология*. София: Университетско издателство „Св. Климент Охридски“. (Nitsolova, R. *Balgarska gramatika. Morfologia*. Sofia: Universitetsko izdatelstvo „Sv. Kliment Ohridski“.)
- Станков 1969:** Станков, В. *Българските глаголни времена*. София: Наука и изкуство. (Stankov, V. *Balgarskite glagolni vremena*, Sofia: Nauka i izkustvo.)

- Станков 1980:** Станков, В. *Глаголният вид в българския език*. София: Наука и изкуство. (Stankov, V. *Glagolniyat vid v balgarskia ezik*. Sofia: Nauka i izkustvo.)
- Станков 1998:** Станков, В. За категорията неопределеност на имената в българския език. – В: *Помагало по българска морфология. Имена*. Шумен: Алтос, 129–145. (Stankov, V. *Za kategoriyata neopredelenost na imenata v balgarskia ezik*. – V: *Pomagalo po balgarska morfologia. Imena*. Shumen: Altos, 129–145.)
- Стоянов 1980:** Стоянов, С. *Граматическата категория определеност в българския език*. София: Народна просвета. (Stoyanov, S. *Gramaticheskata kategoria opredelenost v balgarskia ezik*. Sofia: Narodna prosвета.)
- Чакърва 2015:** Чакърва, К. Към въпроса за преподаването на категорията вид на глагола в българския език и усвояването ѝ от чужденци. – В: *Научни трудове на Университет по хранителни технологии* – Пловдив. Т. LXII. Пловдив: Университетско издателство УХТ, 882–887. (Chakarova, K. *Kam vaprosa za prepodavaneto na kategoriyata vid na glagola v balgarskia ezik i usvoyavaneto y ot chuzhdentsi*. – V: *Nauchni trudove na Universitet po hranitelni tehnologii* – Plovdiv. T. LXII. Plovdiv: Universitetsko izdatelstvo UHT, 882–887.)
- Kabakchiev 1984:** Kabakčiev, K. The article and the aorist/imperfect distinction in Bulgarian: an analysis based on cross-language ‘aspect’ parallelisms. – In: *Linguistics* 22, 643–672.
- Ra Hauge 1977:** Ra Hauge, Kj. *Indefinite and generic NP’s in Bulgarian and the question of the indefinite* (Preliminary version). Oslo.
- Ra Hauge, Tisheva 1994:** Ra Hauge, Kj, Y. Tisheva. *Colloquial Bulgarian. The Complete Course for Beginners*. Routledge.
- Stambolieva 2008:** Stambolieva, M. *Building UP Aspect. A Study of Aspect and Related Categories in Bulgarian*. Oxford: Verlag Peter Lang.
- Vendler 1967:** Vendler, Z. *Linguistics in Philosophy*. Ithaca: Cornell UP.
- Verkuyl 1989:** Verkuyl, H.J. Aspectual Classes and Aspectual Composition. – In: *Linguistics and Philosophy*, 12 (1), 39–94.
- Verkuyl 1993:** Verkuyl, H.J. A theory of aspectuality: the interaction between temporal and atemporal structure. Cambridge: Cambridge University Press.

Йорданка Велкова  
София 1504  
Бул. „Цар Освободител“ 15  
Софийски университет „Св. Климент Охридски“  
Катедра по български език като чужд  
y.velkova@ucl.ac.uk

Yordanka Velkova  
Sofia 1504  
15 Tzar Osvoboditel Blvd.  
Sofia University St. Kliment Ohridski  
Department of Bulgarian as a Foreign Language  
y.velkova@ucl.ac.uk